

Soester Schaakclub
Opgericht 14 november 1922

En Passant

Kerst 2011

Inhoudsopgave

Interview met Koen Vegter	Marijke Kok	pag 3
Schaken: gewoon lol maken !	Mark Leegwater	pag 7
Schaken: denken of gevoel?	Marijke Kok	pag 8
Verslag simultaan tegen Giri	René Buisman	pag 9
Het effect van training geven	Rob Prinzen	pag 11
Mooie partij op 11-11-11	Stefan Florijn	pag 12
Eerste team voortvarend van start	Roderik Loeber	pag 13
Tussenstanden externe competitie		pag 14
Kerstopgaven	Adriaan de Jongh	pag 16

Redactioneel

Zo, hier is tie weer, de traditionele Kerst En Passant.

Met dank aan degenen die een bijdrage hebben geleverd.

Zeer het lezen waard zijn de uitgebreide bijdrages van Marijke Kok en René Buisman.

In dit nummer veel aandacht voor de mens achter de schaker. Wat gaat er door je heen als je speelt. Welke keuzes maak je en waarom.

Hoe groot is de teleurstelling als je verliest, lees het stuk van René Buisman.

Wat gaat er door je heen als je wint.

Dat laatste doen we gelukkig vaak, want de teams staan er in de externe competitie heel goed voor.

Voor de interne competitie zal het winnen en verliezen gemiddeld genomen 50/50 zijn.

Ter afsluiting zijn er een paar leuke kerstopgaven geplaatst.

Denk als je die gemaakt hebt nog even terug aan dit stukje, dan zal je je de oprechte wens voor prettige feestdagen en een heel goed schaakjaar 2012 herinneren.

Ex-Voorzitter van de Soester Schaakclub zingt nog altijd in harmonie!

door Marijke Kok

“Geworden wat hij worden wilde,” is het antwoord op mijn eerste vraag van het interview. Ik ben neergestreken bij Koen Vegter. Een man met een grote staat van dienst voor de club. Naast oprichter van de schaakschool is Koen maar liefst ruim 30 jaar voorzitter geweest van de Soester Schaakclub. We zitten aan de jus en we gaan verder met het gesprek.

“Eigenlijk ben ik een vliegwiel,” zo vertelt Koen, “eerst moet ik aangedraaid worden en pas daarna kan het vliegtuig gaan vliegen.” Hij vertelt dat hij al vroeg in zijn leven van zijn vader leerde schaken.

Als jonge jongen kwam hij eind jaren veertig op de schaakclub in Meppel terecht, waar alleen deftige heren schaakten. Het ging Koen altijd om de prettige sfeer. Zo herinnert hij dat de schaakclub in Meppel, zich bevond boven een café met een biljart. Na het schaken werd er vaak gebiljart. Er hing op die club dus een gezellige sfeer. En daar zal het altijd om draaien, als het aan Koen ligt.

Als student van de Technische Universiteit in Delft studeert Koen chemische technologie, met als bijvak meet- en regeltechniek. Hij doet niet veel aan schaken. Maar in het studentenhuis doet de ingenieur in spe wel aan het zogenaamde ‘koffiehuisschaak’. –red: waar ken ik dat woord toch van? Zei Sosonko daar niet iets over?-. Kortom, wel voor de lol en avontuurlijk schaak spelen!

In zijn diensttijd is Koen gelegerd in de Kromhoutkazerne te Utrecht. Hij woont dan in Den Dolder. Hij speelt voor Den Dolder 2, wat nog niet zo’n hoog niveau heeft.

Na 2 jaren verhuist Koen met zijn gezin in 1965 naar Soest. Via de kerk ontmoette Koen de heer Samsom. Laatstgenoemde blijkt wedstrijdleider te zijn van een schaakvereniging. De aanvallende speler haalt Koen over om lid te worden van de Soester Schaakclub. Zou hij van tevoren geweten hebben wie hij in huis haalde?

Koen wordt namelijk meteen het eerste jaar kampioen. Vele malen herhaalde hij dit resultaat. Hij speelt altijd op het eerste bord van het eerste team. Vanaf de 2^e klasse SGS, 1^e klasse tot aan de jaren ’80, waarin het team de promotieklasse bereikt. Koen is ook voorzitter geworden in 1968 en blijft dit voor een hele lange periode.

Echter, in 1969 verruilt Koen Nederland voor de Verenigde Staten. Twee jaar is hij werkzaam in het buitenland. Koen houdt namelijk van uitdagingen. De lat iets hoger leggen, zodat hij moeite moet doen om het resultaat te halen. Na deze twee jaren is Koen weer terug in Soest en werd meteen weer voorzitter. En hij zou dat dus een paar decennia volhouden...

Het was begin jaren ’70 de tijd dat jongens als Henk Gerth, René Boekhoff en Jan Verrips op de club rondliepen. Koen vervolgt: “Het ging allemaal wel lekker. Het 1e team was nog niet zo sterk, want wij kochten geen mensen aan. Het moest vanuit de club komen. De groei van de club kwam niet zozeer uit de senioren van buitenaf, maar vanuit de jeugd.” Ook door de match tussen Spassky en Fisher in 1972 werd schaken populair. Ineens was er veel jeugd die deels ook weer snel verdween, maar sommigen bleven, bijvoorbeeld Gerrit-Meine Muis. Er werd wel wat voor de jeugd gedaan maar het duurde even voor er van een schaakschool gesproken kon worden.

Op de vraag wat voor invloed de ‘schaakschool’ heeft gehad op de club, vertelt Koen dat die van zeer groot belang is geweest. De rol van Rob van Aurich moet hier genoemd worden. Koen kon goed met hem opschieten: “De club heeft veel aan Rob van Aurich te danken. Wat ze ook van hem mogen zeggen, hij is belangrijk geweest voor de club. Hij heeft met veel enthousiasme van alles georganiseerd en heeft veel jeugd aan het schaken gebracht. Van mij had hij wel op de club mogen blijven

vertoeven.” Uw interviewer heeft zich destijds aangemeld en kreeg training van Rob Brunia. Even later in de jaren negentig loopt dan ook Daniël Stellwagen de club binnen.”

Koen kan zich nog goed herinneren, hoe Daniël met zijn rugzakje op langskomt om schaakles te krijgen bij Koen thuis. “In een analyseboek met een eindspel Eliskases - Capablanca had Daniël razendsnel de zet Le2 gevonden. Eliskases koos een minder goede voortzetting . Schijnbaar zonder nadenken deed Daniël de goede zetten. En hij was ook zo goed in het eindspel”. Een grootmeester in spe had zijn liefde voor het schaakspel gevonden middels de schaakschool!

Terwijl het vraaggesprek doorgaat, zie ik op de tafel een Trouw liggen, Koens vrouw is lekker aan het lezen. In de hoek van de kamer zie een schaakbord op de grond, met omgevallen stukken. “Houdt zo’n voorzitter eigenlijk wel van schaken?” bedenk ik me.”Of is Koen liever een bestuurder?” Koen vindt zichzelf geen echte schaakspeler. Hij houdt niet eens van schaken. Bijv. G. Muis ziet een schaakbord en wil meteen gaan schaken. “Zo ben ik niet,” legt Koen uit, “Ik kan maar moeilijk op gang komen. Je kunt dat dus vergelijken met een vliegwiel of een diesel. Eerst moet de diesel voorverwarmd worden, alvorens je kunt starten. Zo is het ook met de clubavond. Overdag kijk ik er niet naar uit. Als ik dan achter het schaakbord zit, denk ik, “O ja, toch wel een fascinerend spel.” “De schoonheid van het schaakspel zit voor mij vooral in het eindspel”, volgens de 74-jarige Koen. “Dat heeft misschien te maken met mijn liefde voor de wiskunde. In het eindspel is het belangrijk om goed te rekenen. Ik heb niet echt een schaakintelligentie. Ik moet alles uitdenken.” Ook het opzetten van een stelling –na deze stelling 10 sec gememoriseerd te hebben- zou Koen niet lukken. “Dit in tegenstelling dus tot bijvoorbeeld een Daniël...” Hoe het mogelijk is, dat er zoiets als schaakintuïtie bestaat, daar heeft Koen eigenlijk geen antwoord op.

Ook de schaakanalyse vindt Koen heel leuk. Vroeger bestudeerde hij wel openingen en varianten daarvan. Koen heeft geen voorkeur voor de witte of de zwarte stukken. Mocht hij zich kunnen verplaatsen in een stuk, dan zou dat onbetwist ‘de looper’ zijn. Van een afstand de boel bekijken en optreden waar nodig! Koen maakt zelf ook schaakartikelen. Over het eindspel krijg ik een boekje mee naar huis. Kan ik bestuderen. Als afsluiting is een beknopte weergave gegeven van het artikel van Koen over de zigzagcombinatieopgenomen.

Verder maakt Koen schaakgedichtjes. We zullen u deze natuurlijk niet onthouden.

Aan de muren zie ik mooie schilderijen hangen. Ze blijken geschilderd te zijn door de meester himself, Vegter. Artistieke man, zou je denken. Nou, Koen is ook te vinden bij het gemengde koor ‘Colenso Consort’. ‘In harmonie zingen’ is een kunst die door Koen verstaan wordt. “Ik pak niet altijd de goede noot, maar ik zorg er wel voor dat mijn noot in de goede harmonie past. Zodat het niet vals klinkt.” De veelkleurigheid van een gemengd koor verkiest Koen boven een mannenkoor.

Eigenlijk valt het mij op, dat heel Koens leven, samengevat kan worden in dit ene woord: ‘*harmonie!*’ Niet de prestatie staat voorop, maar wel het meedoen. Het geheel in het oog houden als voorzitter. Iedereen zijn aandachtsmoment, maar weer niet teveel aandacht, want we doen het toch ‘met elkaar’. Als er maar een goede sfeer hangt!

Mijn vraag zou zijn: Kunnen we zo’n man als Koen Vegter op de club nog wat eren?

We naderen het einde van het interview, de anekdotische factor zoeken we nog even op. Zou Koen nog bijzondere partijen gespeeld hebben? “Jazeker, bijvoorbeeld tegen een van de Benschopsisters!” Donner schreef al over de wanhoop die een schaker ondergaat, als hij verliest. Maar goed, ik speelde tegen haar. Ik verlies. Achteraf zegt Josko tegen mij: “Waarom speelde je niet Lf4?” Koen moest hem gelijk geven! Als Koen Lf4 gespeeld had, zou hij haar dame hebben gewonnen...! Als gevolg van dit verlies verloren we ook de wedstrijd en promoveerden we net niet.

Terug in 2011. Koen speelt eindelijk weer mee in het tweede team. Een baken voor het team, want Koen kan het niveau goed bijbenen! De schaakschool heet nu 'jeugd'. De jonge jongens nemen het werk over en ze doen het prima. Zouden de kleinkinderen, die om de hoek wonen, en regelmatig langskomen bij hun grootvader volgen in de wondere wereld van het schaakleven? De toekomst zal het leren! We gaan snel eten, want de schaakavond staat op ons te wachten. Koen, bedankt voor het interview. Wat vond ik het leuk om te horen dat Gert Ligterink eens over D. Stellwagen, schreef in een artikel. "Hij is voor zijn leeftijd wel erg goed in het eindspel ..." En hoe je uitlegde hoe de naam 'Koen Vegter is ontstaan!' Misschien wil je dit op de club eens met ons allemaal delen!

De verliefde loper

Ach, wie bevrijdt mij uit mijn lijden?

Ik sterf aan een gebroken hart.

Nooit zal ik met haar kunnen vrijen,

Want ik ben wit en zij is zwart.

-0-0-0

***"'t Wordt tijd dat ik een dame haal,"
sprak een pion uit Roosendaal.***

***"'k Wou dat ik een harem halen kon,
want ik ben niet voor niets een vrijpion."***

-0-0-0

Een rotterdammer dammer

Zei:"Een ding vind ik jammer:

Zelfs al speel ik als een god,

Als dammer blijf ik altijd rot.

Ik benijd dan ook steeds vaker

De rotterdammer schaker."

uit Soester Schaakzang, K.J. Vegter

De zigzagcombinatie.

Schaakspel kent vele combinaties. Sommige komen zeer regelmatig voor, anderen zijn zeldzaam, maar de zeldzaamste is ongetwijfeld de zigzagcombinatie of kortweg de zigzag.

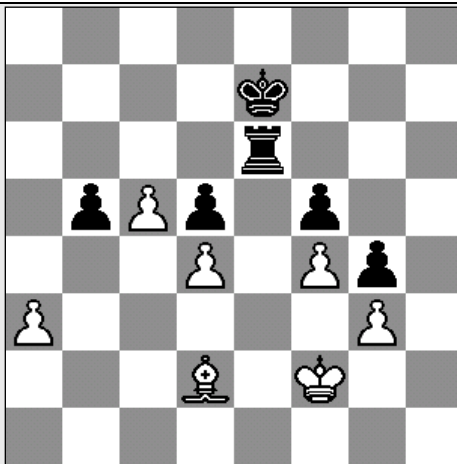
Voor het uitvoeren van een zigzagcombinatie zijn slechts twee voorwaarden noodzakelijk, te weten:

1. De aanwezigheid van een toren ter uitvoering van de combinatie.

2. De aanwezigheid van een stelling geschikt voor het uitvoeren van een zigzag

Dat ondanks deze toch eenvoudige voorwaarden de zigzag niet wordt aangetroffen in de haast ontelbare partijen van de schaakliteratuur is onbegrijpelijk en kan slechts als een uiterst merkwaardige speling van de natuur worden aangemerkt.

Ik had inmiddels mijn hoop op het vinden van een zigzag allang opgegeven, want al ben ik een doorzettertje, eens houdt het toch op. Tot afgelopen vrijdag in de wedstrijd tegen BSG 2 het ongehooflijke gebeurde. Plotseling ontstond na de 42ste zet van wit een stelling waarin ik, oh wonder, een zigzag kon uitvoeren.

De stelling:

Zwart staat een kwaliteit voor tegen een pion, maar de winst is problematisch zolang de witte loper de diagonaal e1-a5 blijft bewaken. Om te winnen moet de zwarte toren de witte stelling binnendringen. De witte koning bewaakt de h-lijn en dus moet het binnendringen via de damevleugel en hiertoe dient pion b5 te worden opgeofferd. Kortom de zwarte koning moet naar veld c6, de zwarte toren naar de 7^e of achtste rij en dan is de tijd rijp voor het offeren van de pion op b5. Wit kan ondertussen slechts afwachten. Maar wit speelde 43 Le3?, verlaat daarmee de diagonaal e1-a5 en hier is de stelling waar het om gaat. Zwart wint via een zigzagcombinatie!!1

43. ... - Th6!! ZIG, zwart lokt de witte monarch naar de g-lijn, gedwongen anders komt de toren via veld h2 binnen en is het uit.:

44. Kg2 ... nu is de witte koning voldoende ver verwijderd van de damevleugel en dus

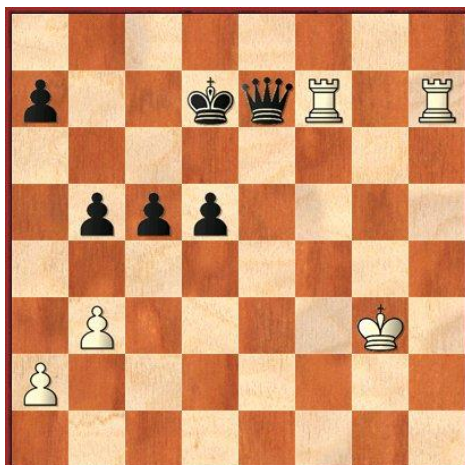
44. ... - Ta6!! ZAG, de toren komt binnen via de a-lijn, de rest spreekt voor zich

45. Lc1 - Ta4; 46. Lb2- Tc4; 47. Kf1 - Tc2 en wit gaf op.

Ach, wat kan schaken toch mooi zijn.

Vegter-Wijnhof, 30 september 2011, interne competitie

1.e4 e5 2.Pf3 d6 3.d4 Lg4 4.dxe5 Pd7 5.Le2 Lxf3 6.Lxf3 Pxe5 7.Pc3 g6
8.O-O Lg7 9.Le2 h5 10.f4 Pg4 11.Lxg4 hxg4 12.Dxg4 Ld4+ 13.Kh1 Pf6 14.
Df3 Dd7 15.Le3 Lxe3 16.Dxe3 Txh2+ 17.Kg1 Pg4 18.Dg3 O-O-O 19.f5 gxf5
20.exf5 Tg8 21.Tf4 Txg2+ 22.Dxg2 Pf6 23.Dxg8+ Pxg8 24.Kf2 Dc6 25.Tg1
Pf6 26.Kf1 Pd5 27.Pxd5 Dxd5 28.b3 Dd1+ 29.Kg2 Dxc2+ 30.Tf2 De4+ 31.
Kg3 d5 32.Tgg2 c5 33.Th2 b5 34.Tf4 De5 35.Th7 Df6 36.Tg4 Dxf5 37.Tgg7
De5+ 38.Kf3 De4+ 39.Kg3 Kd7 40.Txf7+ De7 **1-0**

Schaken: gewoon lol maken !

Door Mark Leegwater

Na afloop van het knus aandoende Open Soester Snelschaakkampioenschap 2011 speelde ik in licht benevelde toestand nog een paar partijtjes duoschaak.

Duoschaak, is schaken tegen de regels in. Wel gezellig met z'n vieren om één bord. De volgorde van zetten is vrijwel even belangrijk als het foutloos spelen van een WK-match, zo heb ik geleerd. Afwijken van de volgorde betekent vrijwel direct een 'claim'. Met teamgenoot Eric de Haan, FIDE-meester trad ik aan tegen gerenommeerd eerste teamspeler Gerrit Muis, waarbij – zou luidt de inmiddels bekende grap- zijn initialen GM niet voor grootmeester staan, hoewel dat wat mij betreft prima mogelijk zou zijn. Tegenstander 'twee' Erik Smedema gaf aan altijd te verliezen van spelers die minder dan hem zijn 'omdat hij hun zetten niet begrijpt'.

Tegenstander 'twee'ook dat zegt wat. Schakers kwalificeren graag op speelsterkte. Ik doe daar ongemerkt aan mee. Inmiddels heb óók ik tegenwoordig de rare gewoonte om naast iemands naam en gezicht, meteen de plus-minus-rating van die persoon te onthouden. Ik ken namelijk de onuitsproken hiërarchie die er heerst op schaakgebied en de verbaasde verontwaardiging als iemand die met voeten treedt. Ik pas me daar dus aan aan en sterker nog, doe het zelf dus ook zoals een goed kuddedier betaamd. Vandaar dat ik met in achtneming van de rating van Erik die zo'n 700 punten hoger ligt dan die van mij (het besef van zijn zelf-bedachte-zwakte), onze kansen meteen zag stijgen !!!

Goed de partij. Ik weet niet hoeveel zetten ik goed heb gedaan maar de reacties afwegende kom ik op 'Niet veel'. Daarbij geef ik dan gewicht aan de lichte glimlach, de schaterlach, de "oei, dat is ook niet helemaal verkeerd" tot "zie je wel, je kán het wel". En weet je, het interesseert me geen bal ! Ik heb namelijk lol, ook in verliezen ! Ondanks mijn onkunde, is het leuk schaken, een tweede en derde potje, een beetje praten, een lekker rood wijntje, bitterballetje met een drupje mosterd, veel komische opmerkingen over van alles en nog wat en toevallig ook nog eens af en toe een stuk verplaatsen.

Ik interesseer me best in de schaaksport maar zie dat anderen het wel als een zéér serieuze zaak benaderen. Analyses die overtuigd worden tentoongespreid en waar met veel gewag de dreigende woorden worden uitgesproken "Maar als ik op zet 45 anders had gereageerd dan had je nooit kunnen winnen op zet 50, dus eigenlijk had je gewoon mazzel. ". Uitspraken als "Ik miste de beslissende slag op de koningsvleugel", "Ik ontsnapte aan een kwal-verlies" of het simpele "G6 man ! Gee-zè-hès!!" zijn voor mij niet nieuw meer, maar in een analyse er een verstandig woord over zeggen.....

Tja, dat lukt niet altijd.

Het mooie van échte schakers is dat zij over hun spel nooit, *never* uitgepraat raken, dat heb ik tijdens mijn 7 jarige lidmaatschap wel ontdekt. Maar het heerlijke aan mijn clubgenoten van de Soester Schaakclub 1922, is dat men tijdens het eten na een zware KNSB-dag met gemak wordt vergeten dat ik van schaken geen bal begrijp en we gewoon verder overgaan tot de orde van de dag en de bestemming van het buitenlandse-schaak-reisje van dit seizoen (of iets dergelijks) bespreken. Heerlijk ! Anno 2011 maakt schaken, hoe ik het ook wend en keer, stiekem wel deel uit van mijn leven. Mijn nabije omgeving, familie, vrienden en collega's hebben het ook rare idee dat ik het erg goed kan. Ik "zit er immers op". Maar serieus erover nadenken om me er toch maar eens in gaan te verbeteren, dat doe ik niet. Nee, ik beperk me tot gezellig spelen, soms winnen soms verliezen, veel gesprekken voeren over politiek, muziek, economie, sport en allerlei andere zeer belangrijke bijzaken van het leven en met regelmaat nieuwe biertjes bestellen om die samen met mijn clubgenoten op te drinken.

Schaken: zit 't 'em nou in 't bedenken of in 't gevoel?

Door Marijke Kok

“Oh, wat heb je dat mooi gedaan! Een prachtige partij!” Dit kreeg ik vroeger vaak te horen. Indrukwekkende aanvallen, opgezet, zoals ik ze altijd zelf bedacht. Loper op d3, dame gericht op h7, eventueel ondersteund door een paard op veld g5. Theorie van enige opening kon ik nog nauwelijks onthouden. Weliswaar maakt ik nogal makkelijk een foutje, want ik moest ook overal rekening houden...Alles kon misgaan, maar ik speelde tenminste op mijn gevoel!

De laatste jaren, sinds ik weer op de Soester Schaakclub vertoef, is mijn schaakspelen nogal veranderd. Trainingskampen zijn verruild door pittige vakanties. Lange reizen gemaakt, waarin veel over schaken ter sprake komt. “Bekijk partijen van de grote meesters! Leer hoe zij de openingen spelen. Vind in de boekjes waarom zetten gespeeld worden.” Adviezen, waar je beter van wordt. Als schaker. Ik kijk nu naar wat ik wil bereiken na een aantal zetten in de opening. Mijn geheugen kan stellingen onthouden, misschien nog niet zo zeer in het korte termijn geheugen, zeker wel in de lange... Ik ben aan het denken gezet....

Ook op het internet kun je als schaker je liefde voor het spelletje kwijt. Live partijen volgen, vanuit de luie stoel. Slechts een druk op de knop, en de partij ontvouwt zich op het net. Je kunt nu bepaalde stukken persoonlijk volgen, als het ware. Als ik een damepaard ben, wanneer beland ik in de doos? En welke acties heb ik in die tussentijd kunnen verrichten? Schaken gevisualiseerd door de programma's vandaag. Schaken wordt mooi. Onbepaalde mogelijkheden met de computer te bedenken. “Varianten mogen niet meer gespeeld, want ze zijn uitgeanalyseerd,” zegt men... Laat mij dit zeggen: Als persoon, ben ik bang voor deze ontwikkelingen. Want, tja, ik ben niet zo'n freak, die dag en nacht de beste zetten in een bepaald stelling vindt. Laat staan dat ik weet wanneer de zwarten, danwel de witten ' +1 komma nogwat' staan. Laat mij alsjeblieft de liefde voor het spel behouden. Slechts door middel van mooie zetten. Mooie zetten. En als alles meewerkt. Laat het dan mooie matten zijn! Misschien omdat ik eindelijk van de boeken geleerd heb, waar mijn stukken mogen staan. Maar laat mijn opwindning niet van korte duur zijn.

Laat mijn wetenschap over het schaakspel zijn, zoals Hans Böhm, zijnde Graaf Schakula, zaterdag tegen mij vertelde, als motto voor de schakende kinderen: “Als je maar plezier hebt in het spel”

P.S.....en wat was het toch een mooi matje op het einde van de SGS-snelschaakkampioenschappen van mij tegen Andries Dekker....!

Schaken tegen Giri: een persoonlijk gevecht

Door René Buisman

Kan verliezen eervol zijn? Kun je je als schaker tevreden voelen over het spelen van een uitstekende partij, waarbij je pas in het zicht van de haven de weg kwijtraakt? Een verslag van een schaakhappening.

Op 17 november organiseerde het Baarnse woonwarenhuis Nijhof samen met de Baarnse schaakvereniging een schaaksimultaan met de zeventienjarige Nederlandse kampioen Anish Giri, dertigste op de wereldranglijst. De simultaan werd gehouden in het La Place restaurant aldaar. Directeur Nijhof is een enthousiast amateurschaker, die ook sponsor is van de schaakclub Baarn. Enkele jaren geleden sponsorde hij een schaaksimultaan met Daniël Stellwagen. De schaakclub Baarn leverde 10 schakers, de overige van de in totaal 26 deelnemers waren door loting geselecteerd. De jongste deelnemer was 10, de oudste 91 jaar. Van de Soester Schaakclub deden Bram Ruiten en ondergetekende mee. Hapjes en drankjes werden zeer royaal verzorgd voor de deelnemers. Het enige nadeel was dat de vriendelijke obers niet goed in de gaten hadden dat de meeste deelnemers behoorlijk werden afgeleid door het steeds aangeboden krijgen van alweer een volgende consumptie. Ondankbare wezens eigenlijk, die monomane schakers.

Johan Hut gaf op Utrechtschaak een indringend beeld van Giri tijdens de simultaan:

Ik ben een uurtje langsgeweest, het was gezellig. Maar dat lag niet aan Anish, die loopt alleen maar deelnemers te pletten. Als je opgeeft, neemt hij je hand aan, zegt niets, kijkt je niet eens aan en loopt direct door. Dat doet bijvoorbeeld Hans Böhm anders, die zegt nog even iets over de partij en zegt je vervolgens gedag. Moet Anish nog leren.....

Het zou me niets verbazen als Anish gewoon keihard honderd procent scoort.....Donner heeft het al gezegd: eerst informeren wie de voorzitter en de penningmeester zijn en daar dan remise tegen spelen. (Voorzitter van Baarn: Marco Meijer, werd keihard geplet.) Moet Anish ook nog leren....

De partij tegen Anish was een enorme belevenis voor mij. Dat zal blijken uit het navolgende. Eerst de notatie van de partij, voorzover ik die heb opgetekend.

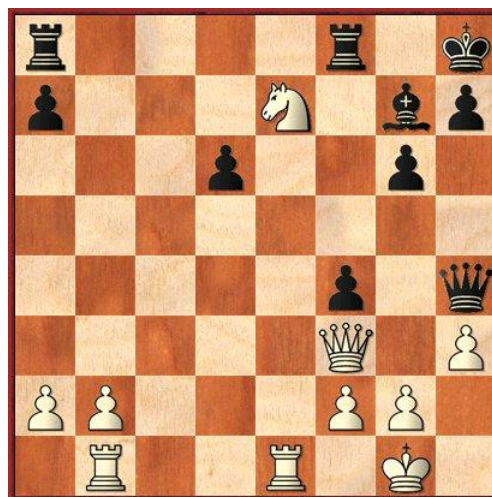
Anish Giri – René Buisman

Siciliaans Lb5-variant

1.e4 c5 2.Pf3 Pc6 3.Lb5 g6 4.Lxc6 bxc6 Gebruikelijker is 4...dxc6 **5.0-0 Lg7 6.c3 Pf6** En dit wordt als minder goed beschouwd vanwege 7.e5 Pd5 8.c4 Pc7 8.d4 cxd4 9.Dxd4 0-0 10.Dh4 en wit staat (wat) beter. **7.Te1 0-0 8.e5 Pd5 9.d4 cxd4 10.cxd4** Hier voerde Giri eerst de zet 10.Dxd4 uit **10...d6 11.Lg5 f6 12.Lh4 Lg4 13.exd6 exd6 14.h3 Lxf3 15.Dxf3 Db6** Het is 18.40 uur, veertig minuten zijn voorbij.

Anish is al vijftien keer langsgeweest. Overigens heeft wit niet veel bereikt in de opening. Het staat ongeveer gelijk. Maar wit moet nu wel even een goede zet doen om niet in het nadeel te komen. En dat doet hij. **16.Pc3! Dxd4 17.Pxd5 Dxd4?! Tja, daar kwam Giri alweer aan. Ik moest dus snel even een beslissing nemen. Ik vertrouwde 17...Dxd5 niet helemaal, maar dat is waarschijnlijk onterecht.**

18.Pe7+ Kh8 19.Dxc6 f5! 20.Tab1 Misschien een beetje slap. **20...f4(?) 21.Df3** Naar mijn idee een uitstekende zet. De witte dame komt op een vitaal veld te staan en plombeert de zwarte f-pion. Giri deed eerst 21.Dxd6 maar hij was terecht beducht voor het dreigende 21...f3. **zie diagram**

Tae8 22.Pc6 Txe1+ 23.Txe1 Lxb2 24.Pxa7 Dh5?! Moeilijk te beoordelen of dit een goede of slechte zet is, maar in ieder geval wel een heel compromitterende. Zwart wil ten koste van zijn pionnenstelling met geweld de dominante positie van de witte dame aanpakken. **25.Dxh5 gxh5 26.Tb1 Ta8(?)** Beter misschien 26...Ld4 27.Pb5 Lc5 28.a4 maar ook dan staat wit goed. **27.Txb2** Giri speelde eerst 27.Pc6, maar dat zou fout zijn, want zwart speelt gewoon 27...Txa2 met de dreiging Ta1 en pionwinst. **27...Txa7 28.Kf1 Ta3 29.Ke2?** Op deze zet hoopte ik. Wit dreigde met zijn koning naar b1 te lopen om dan zijn a-pion te laten oprukken. Hij heeft dan naar mijn idee uitstekende winstkansen. **29...f3+!** Maar nu kan dat vanwege de verzwakte koningsvleugelpionnen niet meer. **30.gxf3 Kg7 31.Td2 Kf7 32.Txd6** Wit moet de a-pion wel opgeven. Dat is wel een flinke concessie, maar wit blijft toch kansen houden. **32...Txa2+ 33.Ke3** Er vindt nu eindeloos en deels zinloos gemanoeuvreren plaats waarin wit uiteindelijk wel degelijk kleine vorderingen maakt. **Ta3+ 34.Ke4 Ta2 35.Ke3 Ta3+ 36.Kf4 Ta2 37.Kg3 Kg7 38.Td7+ Kg6 39.Td6+ Kg7 40.Tc6 Tb2 41.Ta6 Tc2 42.Ta4 Kg6 43.Tb4 Ta2 44.Td4 Tb2 45.Te4 Ta2 46.f4 Ta3+ 47.Te3 Ta4 48.Te6+ Kg7 49.f3 Tb4 50.Te4 Tb3 51.f5 Tb1**

En nu hield mijn notatie op. Giri kwam zo snel langs dat noteren geen doen meer was. Wit staat in deze stelling goed, maar misschien niet gewonnen. Zo is bijvoorbeeld het toreneindspel van toren en f- en h-pion tegen toren nog redelijk vaak remise. En ook het pionneneindspel van f- en h-pion tegen h-pion (zeker als de zwarte pion op h7 staat) is lang niet altijd gewonnen. Men bestudere de 'kleurenregel' van de vermaarde theoreticus W. Bähr (even pochen met een feitje waar ik verder natuurlijk totaal niets vanaf weet). Maar zulke overwegingen tellen in het geheel niet. Ik speel hier tegen Giri die niet van plan is zich zomaar een halfje te laten afpakken.

Nog een paar zetten zijn er nog andere partijen aan de gang, maar als dat voorbij is, speel ik een persoonlijk eindspel met Giri. Enkele keren kijk ik hem hulpeloos aan en één keer zeg ik hem dat ik even niet weet welke zet ik nu weer stante pede moet doen. Hij kijkt ondoorgrondelijk terug en antwoordt niet op mijn smeekbede. Ik probeer dan maar zo goed en snel mogelijk mijn zetten te doen. Dan doet zich iets verbluffends voor. In het verloop van de naar schatting twintig zetten die volgen, is het niet Giri die zijn stelling weet te versterken, maar lukt mij dat. Ik blijf aan h-pion en de achterste f-pion met mijn toren op de onderste rij hangen. Hoe het gebeurt weet ik allemaal niet meer (de partij speelt zich voor mij in een soort halfwakende koortstoestand af) maar na verloop van tijd heeft hij mijn achterste h-pion veroverd en weet ik zijn h-pion en achterste f-pion te verschalken. De stelling is dan eigenlijk gladremise geworden; een toreneindspel met de witte f-pion tegen zwarte h-pion. Ik moet nog enkele valkuilen vermijden, doe dat aanvankelijk goed. We doen nog een heleboel zetten, maar uiteindelijk tegen de tachtigste of negentigste zet struikel ik alsnog. Ik feliciteer

hem. Hij zegt nog even dat het potremise was. Hij is vriendelijk, maar ook afstandelijk en beschikt inderdaad nog niet over een rijk arsenaal sociale vaardigheden.

Giri heeft zo binnen drie uur de strijd met 26 – 0 gewonnen. Bram Ruiter verloor vrij kansloos na zo'n dikke twintig zetten, zo vertelde hij mij. Later hoor ik dat Giri simultaans geven eigenlijk niet echt leuk vindt. Zijn scores liggen bijna altijd in de buurt van de 100%. De heenreis heeft Anish per trein gedaan. Hij wordt teruggebracht in de auto van een van de Baarnse schakers.

Wat mij zelf betreft: de strijd is gestreden. Zo dichtbij remise. Maar ik heb gefaald. Ik baal als een stekker. Er is een foto gemaakt waar ik samen met Giri opsta. Anish heeft weer zijn uitdrukingsloze blik. Ik kijk als een boer met kiespijn en zie er totaal afgepeigerd uit.

Pas een dag later komt er troost over me heen. Ik sta samen met de toekomstige wereldkampioen op de foto. En ik heb misschien wel een kwartier persoonlijk tegen hem mogen schaken. Die eer valt niet veel mensen ten deel.

Van de firma Nijhof ontvang ik een royale cadeaucheque om te besteden bij het winkelwarenbedrijf en een prachtige bos bloemen. Met een kaartje erbij: "Gefeliciteerd met de overwinning namens Directie en het MT van Nijhof".

Overwinning?? Tsja. Hoe kun je nog meer zout in de wonden gestrooid krijgen?

Het effect van training geven

Door Rob Prinzen

Zoals jullie wellicht weten geef ik training stap 4.

Dit jaar heb ik een zeer leuke groep, bestaande uit één persoon: Elena.

Voor de training van 16 december had ik de magneet-combinatie voorbereid. Hierbij offer je vaak een stuk om de koning naar een veld te lokken, waar vervolgens mat of groot materiaalverlies te behalen is. Helaas bleek Elena deze vrijdag verhinderd. De voorbereiding was echter niet voor niets.

In de competitiewedstrijd tegen Laren die avond speelde ik met zwart en kwam na 26. f5 in de hiernaast afgebeelde stelling.

Ik dacht direct: f5? het kan niet goed zijn, dat wit de mooie pionstructuur opengooit. Maar als ik sla op f5 krijgt wit na Tf1 de f-lijn met druk op f7, zeker als de witte dame op d5 slaat.

Ik besloot te slaan op f5; ik had gezien dat na 27 Dxd5 Df2+ volgt. Daarmee wordt de koning naar h1 gestuurd en kan de toren niet meer naar f1. Als ik daarna Tc2 kan spelen is het winnend.

Wit speelde echter direct 27 Tf1.

Nu kwam de magneet-combinatie van pas: na 27 ...

Dxf1 volgt 28 Kxf1 en Pd2+ met dameverlies.

Ik had dit al gezien voordat ik op f5 sloeg en speelde Dxf1 daarna a tempo. Wit gaf direct op.

Anton Hagens - Stefan Florijn 11 - 11 - '11

Door Stefan Florijn

De mooiste partijen krijg je op de mooiste data natuurlijk. De partij tegen Anton was lekker agressief en had een grande finale.

1.d4-c6 2.c4-d5 3.Pc3-e6 4.e3-f5 Met een iets gewijzigde volgorde dan toch een solide Hollandse Stonewall. 5.g4?!

Een vreemde zet die van een saaie Stonewall iets leuks maakt. - Pf6 6.gxf5-exf5 7.Df3-Le6 8.c5-Le7 9.Ld3-Pe4! 10.Pge2-0-0 11.Ld2-Pbd7 12.Pf4-Lf7 13.0-0-0 - b6!. Na de lange rokade van wit was het tijd om lijnen te openen en de aanval te plaatsen. 14.cxb6 - axb6 15.Pfe2-g6 16.Thg1-Kh8 17.Lb1-b5 18. Dg2-b4! en nog een breekijzer om lijnen te openen. 19.Pxe4-dxe4 Nu doen ook de lopers mee. 20.b3-Da5 21.f3??? De stelling was al verloren voor wit, maar nu kan zwart het afmaken met minimaal een volledig stuk en complete stelling voor.

Oplissing: Da3+! 22.Kc2-exf3! Anton zag het trucje niet aankomen en sloeg de pion terug. 23.Dxf3 (Beter was 23.Lc1-Dxc1+ 24.Kxc1-fxg2.) Ld5!!! Als de dame weggaat dreigt Le4#

0-1

Eerste team voortvarend van start

Door Roderik Loeber

Schakers handhaven koppositie *Goede overwinning op jeugdig Unitas*

De schakers van SSC1922 hebben afgelopen zaterdag een prima overwinning geboekt tegen het tweede team van SV Unitas: 5,5-2,5.

Vooraf werd een zware strijd verwacht, omdat het Groningse team erg talentvol is. Zeven van de acht spelers zijn jonger dan 20 jaar en daarmee generatiegenoot van Soester Adriaan de Jongh.

Clubkampioen De Jongh wilde het graag opnemen tegen de sterkste Groninger en dat was terecht. In een zijvariant ontstond een obscure stelling die De Jongh beter kende dan zijn tegenstander. Al snel verdween de witte dame van het bord. Reynir Helgason zette zijn tegenstander vanuit de opening onder druk. Toen de tijdnoedfase aanbrak lukte het de Groninger niet de complicaties op te lossen. Ook Gerrit Muis had al snel de overhand tegen één van de topscorers van het vorige seizoen.

Geduldig wachtte Muis op het juiste moment om de geïnvesteerde pion terug te pakken. En toen dat moment aangebroken was, was het punt ook snel binnen. Ook Henk Weenink lukte het een punt binnen te halen voor de tijdcontrole. Weenink had lange tijd een lastige stelling, maar zijn tegenstander deed geen doortastende zetten. Dat gaf Weenink voldoende tijd om eigen dreigingen te creëren: 4-0.

Kort na de tijdcontrole haalde Eric de Haan de teamwinst binnen door remise overeen te komen. Zijn wat zwakkere tegenstander speelde een heel solide partij en De Haan hoefde niets te forceren.

Vervolgens kon Roderick Loeber de voorsprong verder uitbreiden. Loeber stond totaal verloren, maar zijn tegenstander wikkeld verkeerd af. Daarna was de winst een koud kunstje. Bij Bram Otto gebeurde eigenlijk het omgekeerde. Otto zag een hele goede stelling verwateren en hij blunderde daarna een vol stuk weg. De laatste partij ging ook verloren. René Buisman kwam na een middenspel met wisselende kansen in een verloren paardeindspel terecht. Zijn tegenstander speelde dit secuur uit.

Na de 7-1 uit de eerste ronde, betekende dit de tweede grote overwinning. Soest blijft daarmee 1,5 bordpunt voor op concurrent VAS uit Amsterdam, dat zaterdag ook met 5,5-2,5 won van het Friese Emmanuel Lasker.

Schakers verstevigen koppositie

Ook derde wedstrijd wordt gewonnen

Vorige maand traden de schakers van SSC 1922 in Amsterdam aan tegen Caissa. Caissa is een van de grootste schaakverenigingen van Nederland en heeft na de fusie met Euwe maar liefst vijf teams in de landelijke competitie. Tegen het derde team van Caissa mocht Soest vooraf evenwel rekenen op een overwinning, want ondanks het ontbreken van kopman Eric de Haan had Soest een klein overwicht in Elo-punten.

Toch werd het geen eenvoudige middag. Henk Weenink vergiste zich en moest al snel materiaal inleveren. Hij speelde nog geruime tijd door, maar het mocht niet baten. En toen ook Gerrit Muis in de opening vlot minder kwam te staan, werd er gevreesd voor een slechte afloop voor Soest. Bram Otto was wel bij de les en profiteerde van een flinke misser van zijn tegenstander, die na afloop liet optekenen dat hij het trucje "al zo'n 200 keer eerder had gezien". En ook Roderick Loeber kende een makkelijke middag. In de opening, die hij voor het eerst speelde, won hij op zet tien een stuk en later de partij. Zijn tegenstander sprak over "een overrompeling".

Ondertussen hadden ook Adriaan de Jongh en Reynir Helgason hun partijen gewonnen. De Jongh rekende het lastige middenspel beter door dan zijn tegenstander en beëindigde de partij met stukwinst. Helgason bouwde een plusje uit de opening vakkundig uit. Aan het eind van de partij moest zijn tegenstander materiaal geven om een witte pion van promoveren af te houden.

Met deze 4-2 stand was de eenvoudige taak van René Molenaar en René Buisman om een half punt uit twee partijen te halen. Beiden stonden ze op dat moment echter wat minder. René Molenaar kwam gedurende de partij in het voordeel, maar hij kon niet verhinderen dat zijn tegenstander met een opmars van de a-pion een speldenprik uitdiende. Toen Molenaar vervolgens zijn b-pion verloor, kon hij opgeven. René Buisman verbruikte aan het begin van de partij veel tijd. Hij vond een sluitende verdediging en kon zijn verdwaalde paard nog net redden. In tijdnoed wist hij de stelling gelijk te trekken en uiteindelijk zelfs voordeel te bereiken. Met het teambelang voorop besloot René remise aan te bieden, wat de Amsterdammer niet kon weigeren. Daarmee werd de derde overwinning (4,5-3,5) binnengehaald.

Tijdens het eten achteraf werd duidelijk dat de grootste concurrent VAS (eveneens uit Amsterdam) in Meppel had verloren. Die teams zijn de tegenstanders van SSC 1922 in rondes 5 en 6. In ronde 4 wacht over 3 weken Boven IJ, dat op bezoek komt in Soest.

Wintertitel voor Soester schakers

SSC1922 een punt los na moeizame overwinning op hekkensluiter

Het was weer om binnen te blijven op zaterdag 17 december. En dat deden de schakers van SSC1922 dan ook. In het Gildehuis werden de gasten van Emanuel Lasker uit het Friese Sint Jacobiparochie ontvangen. Na drie wedstrijden en evenveel overwinningen was Soest koploper in klasse 2A, maar het verschil met Meppel bedroeg slechts 3 bordpunten. Emanuel Lasker, vorig seizoen kampioen in de 3^e klasse, had de drie voorgaande wedstrijden verloren. Op papier leek de opgave dus eenvoudig, maar in praktijk bleek dat best tegen te vallen.

Nadat de eerste partij tussen de schaakproblemisten Henk Weenink en Dolf Wissmann in remise was geëindigd, leerde een ronde langs de overige borden dat er nog veel werk aan de winkel was voor Soest. Kopman Eric de Haan had een stelling op het bord waar weinig muziek in zat, clubkampioen Adriaan de Jongh moest vechten voor remise, bij Gerrit Muis leek de situatie niet meer houdbaar en bij Reynir Helgason leek de stelling op een heksenketel.

Gelukkig was er ook goed nieuws: Bram Otto had met goed spel een pion gewonnen en al spoedig werden de laatste twee borden in Soester voordeel beslist. Roderick Loeber wist vanuit een rustige opening de druk op te voeren en vervolgens in de aanval te winnen. En ook René Buisman speelde een prima partij. Hij had continu de overhand en speelde zijn jeugdige tegenstander volledig zoek. Toen ook Helgason beter met de ingewikkelde stelling omging dan zijn tegenstander was de winst binnen handbereik. Otto blunderde echter zijn pluspion weg en Muis moest de vlag strijken (3,5-1,5). Toen De Jongh op nauwkeurig wijze het mindere eindspel gelijk wist te houden, besloten ook De Haan en Otto hun stellingen remise te geven. En daarmee kwam ook de vierde Soester winst tot stand.

SSC1922 staat nu fier bovenaan de ranglijst, met een voorsprong van één punt op Meppel dat gelijk speelde in Enschede. Het Amsterdamse VAS volgt op 2 punten. Aan het begin van het nieuwe jaar staat de topper Meppel – Soest op de rol (7 januari). Tot die tijd genieten de Soester schakers van de veroverde wintertitel.

r4	Klasse 2A	Rav	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	SSC 1922	2155	8	22						5½		4½	7	5
2.	MSV	2102	7	18			4½	4			4½			5
3.	VAS	2202	6	19		3½					4½	5½		5½
4.	Dr. Euwe 2	2037	5	17½		4				3½		5		5
5.	Utrecht 2	2139	4	18						4½	3	3½	7	
6.	Unitas 2	2101	4	16	2½			4½	3½				5½	
7.	Boven IJ	2078	3	16		3½	3½		5				4	
8.	Caissa 3	2078	2	13½	3½		2½	3	4½					
9.	HSG 2	1929	1	8½	1				1	2½	4			
10.	E. Lasker	2008	0	11½	3	3	2½	3						

Tussenstand 2^e team:

SGS 1e Klasse 2011/2012 Groep 1A

Rang	Team	Gesp.	Winst	Gelijk	Verlies	Punten	B.Punten
1	En Passant 2	3	3	0	0	6	16
2	SSC 1922 2	3	2	1	0	5	13
3	BSG 3	3	2	0	1	4	13
4	Amersfoort 4	3	1	2	0	4	12,5
5	Barneveld 1	3	1	1	1	3	12
6	Moira Domtoren 2	3	1	1	1	3	9,5
7	Houten 1	3	0	2	1	2	11,5
8	Ons Genoegen 1	3	1	0	2	2	11
9	Zeist 2	3	0	1	2	1	11
10	HSG 3	3	0	0	3	0	10,5

Tussenstand 3^e team:

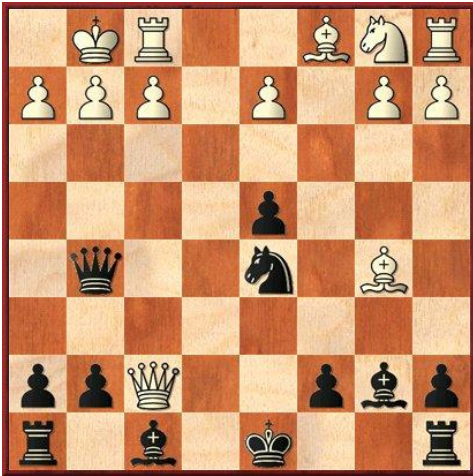
SGS 2e Klasse 2011/2012 Groep 2B

Rang	Team	Gesp.	Winst	Gelijk	Verlies	Punten	B.Punten
1	Baarn 1	3	3	0	0	6	16,5
2	En Passant 3	3	3	0	0	6	16
3	Leusden 1	3	2	1	0	5	16
4	Hoogland 2	3	2	0	1	4	14
5	Amersfoort 6	3	1	1	1	3	12
6	HSG 4	3	1	0	2	2	11
7	SSC 1922 3	3	1	0	2	2	8,5
8	Het Dikke Torentje 1	3	1	0	2	2	8,5
9	Laren 2	3	0	0	3	0	9,5
10	BSG 5	3	0	0	3	0	8

Kerstopgaven

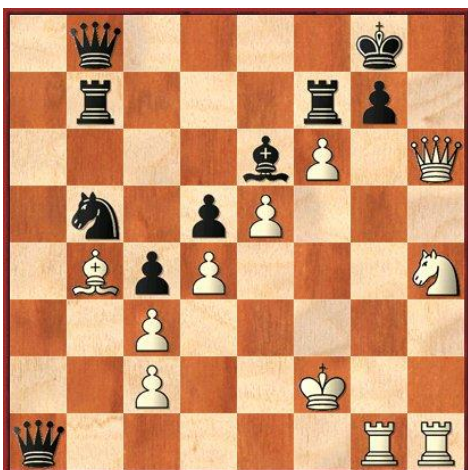
Eentje om in te komen! Zwart aan zet.

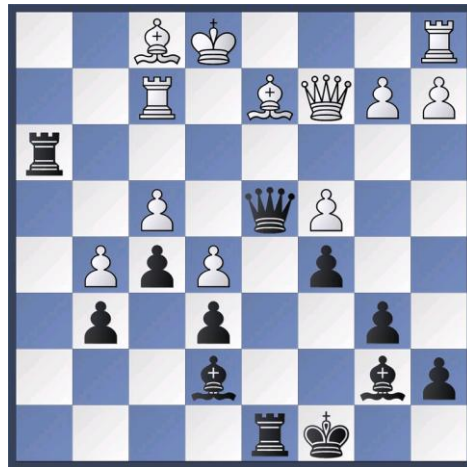
Zwart wint materiaal of niet? Wit aan zet.

Speciaal voor Marijke, wit aan zet.

Marco Meijer – Stefan Florijn Zwart aan zet.
Alleen de juiste zet wint, alle andere varianten zijn pot remise.

De contouren van een Caro-Kann zijn nog zichtbaar, wit aan zet.

Nog eentje om het af te leren, wit aan zet.

